

Vendim nr. 70 datë 05.04.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Sonila Bejtja,	Anëtare
Genti Ibrahimimi,	Anëtar

në datën 05.04.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 2 (A) 2024 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: AGIM SULA

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 391, datë 04.02.2015 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë; nr. 2803 (86-2016-620), datë 22.09.2016 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-3506, datë 26.09.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6/1 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 2, 27, 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Elsa Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Me urdhrin nr. 251/3, datë 04.06.2008 të komandantit të Gardës së Republikës së Shqipërisë(*Garda*) është urdhëruar, ndër të tjera, emërimi i kërkuesit në këtë institucion në detyrën e trupit të shërbimit në njësinë e katërt, si dhe dhënia e titullit “nënoficer aktiv” dhe e gradës “rreshter”, ndërsa me shkresën nr. 5486 prot., datë 30.12.2009, është lidhur kontrata e punës mes kërkuesit, në cilësinë e punëmarrësit, dhe Gardës, në cilësinë e punëdhënësit, me afat 3-vjeçar, duke filluar nga data e nënshkrimit, me të drejtë ripërtëritjeje, por jo më shumë se afati fillestar, sipas së cilës kërkuesi do të punonte në njësinë e katërt, si gardist profesionist (shërbimi) në Dajt.

2. Në vijim, në datën 01.07.2012 mes kërkuesit dhe Gardës është lidhur kontrata e punës, sipas së cilës kërkuesi do të punonte në njësinë e katërt, si gardist profesionist (shërbimi) në Dajt. Edhe sipas kësaj kontrate, afati i saj do të ishte 3-vjeçar, duke filluar nga data e nënshkrimit, me të drejtë ripërsëritjeje, por jo më shumë se afati fillestar. Ripërsëritja e kontratës së pranimit (nënshkrimi i kontratës së qëndrimit) do të përkonte në kohë me procesin e konkurimit për përparim në gradë e karrierë, brenda afatit kohor prej 3 vjetësh.

3. Me shkresën nr. 440 prot., datë 17.06.2014 “*Propozim për përjashtim nga Garda*” të komandantit të njësisë së katërt, drejtuar komandantit të Gardës, është propozuar dhënia e masës ndëshkimore ndaj kërkuesit “*Përjashtim nga Garda dhe lirim*”, për shkak se në datën 14.06.2014, gjatë marrjes së shërbimit, ka komunikuar pa etikë me përgjegjësin e ndërtesës, duke e ofenduar dhe kërcënuar; nuk ka zbatuar rregullat e marrjes së shërbimit dhe lëvizjes së ndërrimit për marrjen e shërbimit; i thirrur nga komandanti i seksionit ka vijuar me komunikim të dobët dhe kërcënime për përgjegjësin e ndërtesës; të njëjtat veprime i ka kryer edhe me komandantin e njësisë, veprime këto të përsëritura në kohë gjatë gjithë periudhës së shërbimit në njësinë e katërt; nuk është paraqitur në punë, megjithëse i është kërkuar nga komandanti i seksionit, komandanti i njësisë, për të sqaruar dhe shpjeguar thyerjet e rënda nga ana e tij.

4. Në relacionin e përgatitur, komandanti i njësisë së katërt i ka parashtruar komandantit të Gardës problematikat e hasura gjatë punës me kërkuesin, si dhe masat disiplinore e shkaqet e dhënies së tyre. Në përfundim, ai ka kërkuar përjashtimin e kërkuesit nga strukturat e Gardës. Po kështu, në memon drejtuar komandantit të Gardës “*Relatim mbi përgatitjen e praktikës për lirim para kohe nga detyra dhe përjashtimin nga strukturat e Gardës së Republikës, për nënoficerin Agim Qamil Sula*”, shefi i sektorit të Burimeve Njerëzore të Gardës ka parashtruar, ndër të tjera, se në datën 31.05.2011 ndaj kërkuesit është marrë masa disiplinore “*Vërejtje me paralajmërim*” për shkelje të rregullave të etikës dhe të komunikimit me eprorin; në datën 01.06.2012 është propozuar dhënia e masës ndëshkimore ndaj tij “*Gjobë*

në masën 5 ditë pune” për thyerje të disiplinës në mënyrë të përsëritur dhe cenim të marrëdhënieve me eprorët në shërbim; në datën 24.02.2014 ndaj tij është marrë masa disiplinore “Vërejtje me paralajmërim” për shkelje të rregullave të etikës dhe të komunikimit me eprorin, si dhe për moszbatim urdhri. Po kështu, është vënë në dukje se gjatë kryerjes së shërbimit kërkuesi ka shkelur në mënyrë të përsëritur normat e disiplinës, ka komunikuar pa etikë me eprorët, ka paraqitur ofendime dhe kërcënime ndaj tyre dhe se nga data 14.06.2014 nuk është paraqitur në punë. Për rrjedhojë, është propozuar lirimi para kohe i kërkuesit nga detyra dhe përjashtimi i tij nga strukturat e Gardës me motivacionin “Për kryerje në mënyrë të përsëritur të thyerjeve të rënda të disiplinës në punë”.

5. Me urdhrin nr. 1696/1, datë 19.06.2014 të komandantit të Gardës është urdhëruar lirimi para kohe i kërkuesit nga detyra dhe përjashtimi i tij nga strukturat e Gardës, si dhe ndërprerja e marrëdhënieve financiare në datën 21.06.2014.

6. Duke mos qenë dakord me këtë urdhër, kërkuesi i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar rregullimin e pasojave nga zgjidhja e paligjshme e marrëdhënieve të punës, si dhe detyrimin e Gardës ta dëmshpërblejë me 12 paga mujore për zgjidhjen në mënyrë të menjëhershme dhe në kundërshtim me ligjin të kontratës së shërbimit publik. Sipas tij, motivacioni i masës së përjashtimit nuk qëndronte, pasi shkeljet e pretenduara ishin të sajura, nuk ishin respektuar procedurat në dhënien e masës dhe ai nuk ishte njohur me të, ndërkohë që ishte fyer vazhdimisht nga eprorët, për shkak se ishte besimtar.

7. Me vendimin nr. 391, datë 04.02.2015, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë, duke vlerësuar se neni 14 i ligjit nr. 8869, datë 22.05.2003 “Për Gardën e Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8869/2003*) parashikonte situatat shteruese të përjashtimit të punonjësit të Gardës, ku shkronja “a” e pikës 2 të tij parashikonte edhe kryerjen në mënyrë të përsëritur të shkeljeve të rënda të disiplinës. Po kështu, neni 16 listonte llojet e masave disiplinore, ku, sipas shkronjës “e”, masa më e rëndë ishte ajo e përjashtimit nga Garda dhe e lirit. Po sipas gjykatës, ndonëse ligji nuk përcaktonte llojet e shkeljeve disiplinore, rrethanat për dhënien e secilës masë parashikoheshin nga rregullorja e Disiplinës, neni 11 i së cilës përcaktonte si kriter për përjashtimin dhe lirin nga detyra thyerjen në mënyrë të përsëritur të disiplinës. Sipas gjykatës, masa e marrë ndaj kërkuesit ishte e përligjur, pasi nga ana e tij ishin kryer një sërë veprimesh të rënda në kundërshtim me sjelljen etike dhe ligjore në detyrë e komunikimin me edukatë, të përcaktuara nga pikat 7.6. dhe 7.9. të rregullores së Disiplinës, si dhe ishin dhënë një sërë masash

disiplinore. Për këtë shkak, kërkuesi nuk mund të përfitonte edhe dëmshpërblimin për zgjidhjen e kontratës së shërbimit publik, pasi vendimi unifikues nr. 31, datë 14.04.2003 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (*vendimi unifikues nr. 31/2003*) kishte rregulluar pasojat juridike të zgjidhjes së kontratës nga institucioni publik në rastet kur bëhej fjalë për pushim të padrejtë nga puna. Në rastin konkret, masa e dhënë ndaj kërkuesit ishte në zbatim të drejtë të ligjit specifik.

8. Kërkuesi ka ushtruar ankim ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke pretenduar, ndër të tjera, se vendimi ishte marrë në keqzbatim të nenit 16 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*), neneve 14, pika 2 dhe 16 të ligjit nr. 8869/2003, si dhe në kundërshtim me parimet e kriteret e sanksionuara në vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 239, datë 23.04.2004 “Për miratimin e Rregullores së Disiplinës së Gardës së Republikës së Shqipërisë” (*VKM nr. 239/2004*). Sipas kërkuesit, arsyetimi i gjykatës se ndaj tij kishte një sërë masash disiplinore ishte i gabuar, pasi neni 16, pika 1, i VKM-së nr. 239/2004 përcaktonte se masa disiplinore “*Vërejtje me paralajmërim*” shuhej me kalimin e 6 muajve nga data e dhënies së saj, për rrjedhojë masa e datës 31.05.2011 konsiderohej e shuar, ndërsa propozimi i datës 30.05.2012 “*Gjobë deri në 5 ditë*” nuk përbënte masë disiplinore. Për rrjedhojë, ndaj tij ka pasur në fuqi vetëm masë të lehtë disiplinore. Gjykata e shkallës së parë nuk ka mbajtur parasysh parimin e përgjithshëm të përcaktuar nga neni 16 i ligjit nr. 8869/2003, pikat 3.4. dhe 10.5. të VKM-së nr. 239/2004 dhe pjesa I, kreu II i rregullores së Disiplinës, sipas të cilit masat disiplinore jepen të përshkallëzuara.

9. Me vendimin nr. 2803 (86-2016-620), datë 22.09.2016, Gjykata Administrative e Apelit ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke e gjetur atë në zbatim të drejtë të ligjit material dhe procedural. Sipas Gjykatës Administrative të Apelit, vendimi i gjykatës së shkallës së parë ishte marrë në përfundim të hetimit të plotë gjyqësor, në analizë të drejtë të fakteve e provave të administruara në seancë gjyqësore, në referim të drejtë të ligjit, si dhe në realizim të debatit gjyqësor, duke garantuar parimin e barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit.

10. Kërkuesi ka ushtruar rekurs ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar, krahas pretendimeve të ngritura në ankim, edhe se ai vetëm sa ka debatuar me eprorin direkt, ndërkohë që është përjashtuar për shkak të besimit fetar; gjykata e apelit ka përsëritur vendimin e gjykatës së shkallës së parë, çka tregon se ankimi i tij nuk është shqyrtuar; të dyja gjykatat kanë gabuar në lidhje me masat disiplinore që ishin në fuqi ndaj tij; vendimi i

gjykatës së apelit binte në kundërshtim me tjetër vendim të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

11. Me vendimin nr. 00-2023-3506, datë 26.09.2023, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi ai nuk u referohej asnjë prej shkaqeve ligjore të parashikuara në nenin 58 të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar. Sipas këtij kolegji, kërkuesi nuk kishte dhënë argumente për shkeljen e ligjit material e procedural ose shkeljet e rënda procedurale me pasojë pavlefshmërinë e vendimit e procedurën e gjykimit dhe nuk rezultonte që gjykatat të kishin zhvilluar një proces të parregullt ligjor, të mos kishin garantuar zhvillimin e një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes, sipas nenit 14 të KPC-së, ose të mos kishin sqaruar rrethanat dhe faktet që lidheshin me mosmarrëveshjen objekt gjykimi.

12. Në datën 19.01.2024 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, duke pretenduar se vendimet e kundërshtuara i kanë cenuar të drejta kushtetuese.

II

Pretendimet e kërkuesit

13. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

13.1. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, si rrjedhojë e mosrespektimit të mënyrës së njoftimit për urdhrin e përjashtimit. Po kështu, gjykatat e zakonshme nuk kanë marrë parasysh pretendimet e tij për shkelje nga ana e Gardës të ligjit nr. 8869/2003, VKM-së nr. 239/2004, kreve II dhe IV të rregullores së Disiplinës së këtij institucioni, vendimeve unifikuese nr. 37, datë 29.05.2002 (*vendimi unifikues nr. 37/2002*) dhe nr. 31/2003 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë. Ato kanë keqinterpretuar këto akte dhe Kushtetutën. Gjykata e shkallës së parë nuk ka bërë cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen dhe arsyetimi i saj se ndaj tij kishte disa masa disiplinore është i gabuar, pasi disa nga masat e dhëna ishin shuar. Kjo gjykatë ka vendosur në kundërshtim me nenin 16 të KPC-së, pasi nuk ka bërë cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen. Atij i është komunikuar vetëm një masë disiplinore, ndërsa të tjerat janë të sajura dhe nuk i janë bërë kurrë të ditura.

13.2. *E drejta për t'u rehabilituar në përputhje me ligjin*, e parashikuar nga neni 44 i Kushtetutës, si rrjedhojë e veprimeve të paligjshme të organit shtetëror.

13.3. *Parimi i barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit*, pasi:

13.3.1. Nuk është trajtuar si i barabartë me të tjerë në mënyrën e largimit nga detyra, çka e ka vërtetuar edhe në gjykatat e zakonshme.

13.3.2. Është fyer nga eprorët e tij në Gardë për shkak të besimit dhe përkushtimit të tij ndaj fesë.

13.4. *E drejta për jetë private*, pasi, për shkak të veprimeve të kundërligjshme të organit shtetëror dhe vendimmarrjeve të gjykatave, ka qenë në pamundësi për të ushqyer familjen deri në rifillimin e një pune tjetër. Si kryefamiljar është ndjerë i rënë moralisht dhe pa shpresë për familjen e tij. Ai ka jetuar në një shtëpi me qira, kishte kredi, bashkëshortja e tij ishte e papunë dhe kishte fëmijë të vogël. Kjo e drejtë i është cenuar edhe në aspekt të dinjitetit.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

14. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor, që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës janë kumulative, në kuptimin që mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuari të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues.

15. Kërkuari, si individ, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit ka ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

16. Lidhur me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Shterimi i mjeteve juridike ka të bëjë me kontrollin subsidiar që ushtron Gjykata, përfshirë edhe rastet e shkeljes së të drejtave të individit. Mjetet ligjore konsiderohen të shteruara kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individit t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngrenë në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 5, datë 09.02.2023; nr. 33, datë 01.11.2021; nr. 19, datë 07.07.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në rastin konkret, Kolegji konstaton se pretendimet për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, për shkak të komunikimit vetëm të një mase disiplinore, ndërkohë që masat e tjera nuk i janë bërë kurrë të ditura, si dhe për cenimin e së drejtës për jetë private, kërkuesi nuk i ka ngritur në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, duke mos shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion përpara se t’i drejtohet Gjykatës.

18. Pretendimet e tjera janë parashtruar, në thelb, në gjykatat e zakonshme dhe kërkuesi nuk ka më mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë, në lidhje me to, Kolegji çmon se kërkuesi ka shteruar mjetet e zakonshme të ankimit ndaj gjykatave më të ulëta përpara se t’i drejtohet Gjykatës.

19. Një ndër kriteret për të ushtruar ankim kushtetues individual është edhe ai i parashikuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, i cili përcakton afatin ligjor 4-mujor për paraqitjen e kërkesës në Gjykatë nga konstatimi i cenimit.

20. Në çështjen në shqyrtim, Kolegji vëren se vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Gjykatës së Lartë, mban datën 26.09.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 19.01.2024, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

21. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar se veprimet e Gardës dhe vendimet e gjykatave të zakonshme i kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor, të drejtën për t’u rehabilituar në përputhje me ligjin, si dhe parimin e barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit.

22. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta kushtetuese për t'u rehabilituar dhe/ose zhdëmtuar, e garantuar nga neni 44 i Kushtetutës, ka si parakusht logjik dhe juridik të saj paligjshmërinë e veprimit dhe mosveprimit të organeve shtetërore (*shih vendimin nr. 32, datë 27.10.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin konkret, Kolegji vlerëson se kërkuesi nuk ka arritur të argumentojë nga pikëpamja kushtetuese se gëzon një të drejtë të njohur me ligj ose vendim gjyqësor, për rrjedhojë çmon se pretendimet e tij për cenimin e së drejtës për t'u rehabilituar, të garantuar nga neni 44 i Kushtetutës, nuk gjejnë mbështetje në këndvështrimin kushtetues.

23. Në lidhje me cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit, kërkuesi ka pretenduar se ai nuk është trajtuar si i barabartë me të tjerë në mënyrën e largimit nga detyra, si dhe se është fyer nga eprorët e tij për shkak të besimit dhe përkushtimit ndaj fesë.

24. Kolegji vëren se, për sa i përket pretendimit për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, si rrjedhojë e trajtimit të ndryshëm nga individë të tjerë në mënyrën e largimit nga detyra, në ankimin kushtetues individual kërkuesi nuk ka parashtruar asnjë argument kushtetues. Për sa i përket pretendimit për cenimin e parimit të mosdiskriminimit, Kolegji vëren se çështja e largimit nga puna për shkaqe diskriminuese, sikurse ato me natyrë fetare, nuk është ngritur nga kërkuesi as në objektin e kërkesëpadisë drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe as si pretendim i mirëfilltë në përmbajtje të saj, por është parashtruar prej tij në mbështetje të argumentit se është ofenduar për shkaqe fetare. Po kështu, nuk rezulton që ai ta ketë parashtruar këtë pretendim në ankim, ndërsa në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë ka pretenduar se është përjashtuar nga radhët e Gardës dhe larguar nga kjo detyrë për shkak të besimit fetar, pa dhënë argumente në drejtim të diskriminimit në të drejtën për të fituar mjetet e jetesës me punë të ligjshme të fituar vetë, të garantuar nga neni 49, pika 1, i Kushtetutës, për këtë shkak. Ndërkohë, edhe në ankimin kushtetues individual ai ka pretenduar se është fyer nga eprorët për shkak të besimit fetar, duke mos arritur të argumentojë se shkak i largimit të tij nga puna ka qenë besimi fetar. Për rrjedhojë, Kolegji i vlerëson pretendimet e tij për cenimin e parimit të diskriminimit të paargumentuara në aspektin kushtetues.

25. Në kërkesën drejtuar Gjykatës kërkuesi ka pretenduar, gjithashtu, cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, pasi Garda nuk ka respektuar mënyrën e njoftimit për urdhrin e përjashtimit. Po sipas tij, gjykatat e zakonshme kanë bërë interpretim dhe zbatim të gabuar të Kushtetutës, ligjit nr. 8869/2003, VKM-së nr. 239/2004, rregullores së Disiplinës së Gardës, si dhe vendimeve unifikuese të Gjykatës së Lartë. Sipas tij, gjykata e shkallës së parë

nuk ka bërë cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen dhe arsyetimi se ndaj tij kishte disa masa disiplinore është i gabuar, pasi disa nga masat e dhëna kundrejt tij ishin shuar.

26. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se interpretimi i ligjit, zbatimi i tij në çështjet konkrete, si dhe vlerësimi i fakteve dhe rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit dhe problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave (*shih vendimet nr. 17, datë 23.03.2023; nr. 83, datë 30.12.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në rastin konkret, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkuarit për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e interpretimit dhe zbatimit të gabuar të Kushtetutës, ligjit nr. 8869/2003, VKM-së nr. 239/2004, rregullores së Disiplinës së Gardës e vendimeve unifikuese të Gjykatës së Lartë nga gjykatat e zakonshme, si dhe për cilësimin jo të saktë nga gjykata e shkallës së parë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen, kanë të bëjnë, në thelb, me vlerësimin e fakteve dhe rrethanave të çështjes dhe interpretimin e zbatimin e ligjit nga gjykatat e zakonshme, çka nuk i përket juridiksionit kushtetues.

28. Nga ana tjetër, për sa i përket pretendimit se Garda nuk ka respektuar mënyrën e njoftimit të kërkuarit për urdhrin e përjashtimit, Kolegji vëren se një pretendim i tillë i është nënshtruar vlerësimin nga gjykatat e zakonshme. Kështu, Gjykata e Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka arsyetuar në lidhje me hapat e ndërmarrë nga komandanti i njësisë së Gardës dhe drejtuesi i njësisë së burimeve njerëzore, si rrjedhojë e veprimeve të kërkuarit gjatë ushtrimit të detyrës dhe ka konstatuar faktin se ai ka marrë dënimin në datën 21.06.2014 për urdhrin e largimit nga detyra. Në vijim, në interpretim të vendimit unifikues nr. 31/2003, kjo gjykatë ka arsyetuar për natyrën e posaçme të kontratës së shërbimit publik të lidhur mes Gardës dhe kërkuarit. Në përfundim të shqyrtimit të çështjes, gjykata ka vlerësuar se masa disiplinore e dhënë ndaj kërkuarit ishte në zbatim të drejtë të ligjit të posaçëm (*shih faqet 4-5 dhe 10-11 të vendimit nr. 391, datë 04.02.2015 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë*). Gjykata Administrative e Apelit e ka gjetur të drejtë vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke vlerësuar se ai është marrë në zbatim korrekt të legjislacionit material e procedural, si dhe në garantim të parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit (*shih faqen 6 të vendimit nr. 2803 (86-2016-620), datë 22.09.2016 të Gjykatës Administrative të Apelit*),

ndërsa Gjykata e Lartë ka vlerësuar se gjykatat më të ulëta kanë zhvilluar një proces të rregullt ligjor, në garantim të së drejtës për zhvillimin e një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes, të garantuar nga neni 14 i KPC-së (*shih faqen 5, paragrafi 18, të vendimit nr. 00-2023-3506, datë 26.09.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

29. Në këndvështrim të analizës së mësipërme, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkuarit për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosmarrjes parasysh nga gjykatat e zakonshme të pretendimeve të tij për mosrespektimin nga Garda të procedurës së njoftimit të urdhrit të përjashtimit të kërkuarit nga ky institucion, janë haptazi të pabazuara.

30. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronjat “d” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.